

er det altså meget, meget giftigt, når man gør det til en religiøs kritik i stedet for at gøre det til den reelle kritik, det skal være af, hvad selvmordsbomberne er for noget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg havde en meget interessant oplevelse, da Udenrigsudvalget besøgte Israel. Vi var på Holocaustmuseet, som selvfølgelig altid er en stor oplevelse, i respekt for de millioner af jødiske ofre, som blev udsat for nazismens og i øvrigt også andres forfølgelser; det skete ikke kun fra nazismens side. Her blev der fremhævet en helt, som var gået til angreb på de tyske besættelsesstyrker i den jødiske ghetto, vel vidende at det ville koste ham livet. Jeg kan kun anerkende den heltemodige indsats.

Min kritik af de palæstinensere, som kæmper for deres land, går på, at de angriber uskyldige israelske civile. Det er det, der er det fuldstændig utilgivelige ved deres måde at agere på. Men det, at man angriber besættelsesmagten – også på en sådan måde, at man risikerer at miste sit liv – synes jeg kun er fornuftigt og forståeligt, for en besættelsesmagt må naturligvis bekæmpes.

Jeg vil godt kvittere hr. Langballe for det klare svar om muren, så længe den er på palæstinensisk land, og om bosættelserne som noget, der bør ophøre og rulles tilbage. Jeg håber også, det er hele Dansk Folkepartis opfattelse.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Kæmp for alt, hvad du har kært, dø, om så det gælder. Jamen det er klart, og man kunne også sige det med det Nye Testaments udtryk: Større kærlighed har ingen end den, der sætter livet til for sine venner. Sådan er det, og at dø for sit land vil vi alle sammen betragte som en dyd, hvis vi ikke er blevet fuldstændig forkvædet af ideologiske fraser. Det er noget andet end at være selvmordsbomber.

Jeg vil også sige, at det er også noget andet end det, som hr. Søren Søndergaard nævnte: at man i en ghetto sætter sig op mod en besættelsesmagt, vel vidende at det koster én livet; eller når man som i det tredje fly den 11. september går til angreb på gidseltagerne, vel vidende at det betød, at man måske ville dø af det, men i hvert fald ikke tog andre med sig i døden.

Der er altså en fuldstændig kvalitetsforskel her. En kristen kan vinde frimodighed til at sæt-

te sit liv på spil for sit land og for sin sag, men aldrig nogen sinde til at styre en bombe eller et fly med sig selv om bord ind i andre mennesker, især ikke uskyldige mennesker. Hvis man i den vestlige verden, blandt den vestlige verdens millioner, forsøgte at hverve nogle folk, der skulle gennemføre det, der blev gennemført den 11. september – der var vist mellem 20 og 30 om det – var der ikke 10, der ville melde sig. Sådan er det.

Lad mig så sige til sidst til fru Margrete Auken, at det er selvfølgelig 1967-grænsen, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, det er meget, meget nyttigt og opklarende. Jeg er meget, meget glad for de svar, jeg får fra hr. Jesper Langballe, og så slår vi lige fast: Så holder vi op med at kalde det terror, når det er mod militære mål i det besatte område. Så er det lovlig modstand. Det er de angreb, der rammer civile, vi kalder terror.

Jeg vil godt spørge hr. Jesper Langballe: Hvis man nu er stærk nok til at have et kampfly og skyde missiler af mod civile palæstinensere – der ryger i hvert fald masser af dem ned i deres huse, og de ryger mod mennesker i lange baner – er det så mere anstændigt, fordi man ikke selv dør af det, end når palæstinenserne tager sig selv med, når de gør noget, der er fuldstændig lige så ødelæggende, som når israelerne smækker missiler ned i beboede områder, flygtningelejre osv. og smadrer masser af civile og deres hjem?

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nej, selvfølgelig er det ikke acceptabelt at smide missiler ned i en civilbefolkning. Men det var meget godt, spørgsmålet kom, for jeg ville egentlig have sagt noget om det før.

Hele konflikten er præget af bestialitet, men for mig at se er der trods alt forskel på, at man udløser en selvmordsbombe – en terrorhandling, som kun rammer sagsløse og dermed virkelig lever op til grundbetydningen af ordet terror – og det, at man som gengældelsesaktion rammer nogle Hamasledere, som Mossad ved befinder sig et ganske bestemt sted, hvor de gemmer sig i den civile befolkning i en eller anden karré, og der så ryger civile ofre med ved den gengældelsesaktion.